

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

19 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte
Judecători

Țurcan Anatolie
Mânăscută Igor
Daguța Sergiu

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Polivenco Victor în numele părților vătămate Ghemu Iurii, Ghemu Dionis, și de către inculpatul Pantea Valentin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Pantea Valentin xxxxx, născut la xxxxx, originar din mun. xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 03.01.2023 – 14.06.2023;

Instanța de apel: 07.07.2023 – 21.11.2023;

Instanța de recurs: 05.12.2023 – 19.03.2024.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești, din 14 iunie 2023, Pantea Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului Pantea Valentin a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată/civilă Ghemu Iurii și s-a încasat de la Pantea Valentin în beneficiul lui Ghemu Iurii suma de 3 138,30 lei, cu titlu de prejudiciu material, și suma de 60 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată/civilă Ghemu Dionis și s-a încasat de la Pantea Valentin în beneficiul lui Ghemu Dionis suma de 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, și suma de 5 000,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

S-a dispus încasarea de la Pantea Valentin în beneficiul statului a sumei de 1536,00 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Pantea Valentin, la 26 mai 2022, în jurul orelor 19:00, în timp ce se afla în marginea satului xxxxx, raionul xxxxx, loc care, potrivit art. 134⁷ Cod penal, se atribuie la un loc de utilizare publică, fiind accesibil pentru toți și deschis publicului, din intenții huliganice, a încălcat ordinea publică săvârșind acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire care au fost încălcate într-un mod demonstrativ, având un comportament agresiv, acționând cu intenție unică criminală, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, în prezența altor persoane prezenți în locul accesibil publicului, a inițiat un conflict și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în abdomen și în față lui Ghemu Iurii xxxxx, locuitor al satului xxxxx, cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză judiciară nr.202202D1043 din 15 august 2022, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală, plăgi contuze în zona nasului și a buzei superioare, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale huliganice, când se afla în marginea satului xxxxx, a inițiat un conflict cu Ghemu Dionis, a.n. xxxxx, domiciliat în satul xxxxx, căruia i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în față și în regiunea abdomenului, cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202202D1044 din 27 iulie 2022, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin echimoze și edem a țesuturilor moi în regiunea buzelor, echimoze în regiunea toracelui drept, brațului drept și la nivelul abdomenului, care se califică ca vătămare neînsemnată, totodată, în mod demonstrativ, l-a amenințat pe Ghemu Dionis, că îi va aplica lovituri cu o rangă metalică pe care o avea asupra.

Acțiunile inculpatului Pantea Valentin au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu indicii calificativi - *huliganismul agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, avocatul Polivenco Victor în numele părților vătămate Ghemu Iurii și Ghemu Dionis a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Pantea Valentin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; în rest, să fie menținută sentința.

Apelantul, în motivarea cererii înaintate, a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului pentru infracțiunea comisă, este prea blândă, întrucât a fost dispusă

suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal. În acest sens, a menționat că, la caz, restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului poate avea loc doar cu privarea de libertate a acestuia, ținând cont de circumstanțele prezente în acțiunile ultimului, care nu a recunoscut vina, nu s-a căit și nu a compensat prejudiciul cauzat părților vătămate. Mai mult, până la moment, partea vătămată Ghemu Iurii nu s-a reabilitat pe deplin după atacul comis de către inculpat asupra sa, și suferă de urmările accidentului vascular cerebral cauzat după loviturile aplicate de Pantea Valentin la 26 mai 2022.

3.1. În apelul declarat de către inculpatul Pantea Valentin s-a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Pantea Valentin de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu respingerea acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate/civile.

În motivarea apelului s-a invocat că prima instanță, la emiterea sentinței de condamnare, a luat o poziție unilaterală și vădit părtinitoare, întemeindu-și în mod eronat constatările și concluziile în exclusivitate pe declarațiile contradictorii ale părților vătămate și martorilor acuzării, cu ignorarea declarațiilor inculpatului.

Totodată a indicat că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii de huliganism, prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, inculpatul fiind recunoscut vinovat și condamnat ilegal în temeiul acestei norme la o pedeapsă aspră, sub formă de închisoare, cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

La fel, a indicat că prima instanță eronat a constatat faptul că el nu a fost agresat. Or, constatarea dată denotă faptul că prima instanță nici nu a dat citire raportului de expertiză judiciară nr.202238P0120, care descrie clar leziunile corporale depistate și mecanismul de formare al leziunilor, și anume, că în urma loviturilor aplicate atât de către Ghemu Iurii, cât și de către Ghemu Dionis, la examinarea medico-legală a sa, s-au depistat leziuni corporale sub formă de 1. echimoză în jurul ochiului drept; 2. edem al țesuturilor moi; 3. hemoragie în mucoasa ambelor buze pe centru, care au fost produse prin mecanism de lovire cu un corp dur contondent și se califică ca vătămări neînsemnate a integrității corporale. Leziunile corporale descrise nicidecum nu puteau apărea așa după cum argumentează prima instanță, adică în timpul când pretinsele părți vătămate se apărau, și doar dintr-o singură lovitură pe mai multe părți ale corpului.

A mai subliniat că nu s-a indicat nici un motiv de respingere a probelor și argumentelor prezentate de către partea apărării, prin ce s-a comis o eroare gravă, fapt ce duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Suplimentar, a solicitat respingerea acțiunii civile înaintate de către a părțile vătămate, deoarece nu sunt întrunite condițiile și elementele răspunderii civile delictuale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2023 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, a statuat că prima instanță, judecând cauza penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub

toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării.

În acest sens, instanța de apel a constatat că vina inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate a fost confirmată prin declarațiile părților vătămate Ghemu Iurii, Ghemu Dionis, declarațiile martorilor Covașniuc Valeri, Pascari Evghenii, Morcov Oleg, declarațiile inculpatului Pantea Valentin, precum și procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 27 mai 2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202238D0065 din 13.06.2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202238P0131 din 13.06.2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202202D1043 din 15.08.2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202202D1044 din 27.07.2022; procesul-verbal de ridicare, în baza căruia de la Ghemu Dionis au fost ridicate hainele în care era îmbrăcat el, cât și Ghemu Iurii; procesul-verbal de examinare din 07.07.2022; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.06.2022, cu anexă plan cadastral.

Ce ține de motivul invocat de inculpatul Pantea Valentin, că partea vătămată Ghemu Iurie a fost inițiatorul conflictului prin faptul că l-a apucat de mână și-l trăgea înapoi, iar ulterior l-a împins din spate, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a apreciat critic declarațiile inculpatului și a martorilor părții apărării în acest sens, or, prin acest gest intenția lui Ghemu Iurii nu neapărat putea fi interpretată ca o încercare de a purcede la aplicarea violenței fizice, ci doar faptul că dorea să discute subiectul, care nu era epuizat, inculpatul însă a folosit forța fizică, l-a lovit pe Ghemu Iurii, care de la lovitură a căzut jos, iar în urma acestei lovituri a fost nevoit să urmeze o cură de tratament în spital în condiții de staționar. La fel, și partea vătămată Ghemu Dionis în urma loviturilor aplicate de către inculpat, în circumstanțele descrise mai sus, a avut și el nevoie de îngrijiri medicale în secția neurologie, fiind lovit puternic la cap de către inculpat.

Nu a putut fi reținut de către instanța de apel nici argumentul invocat în cererea de apel, precum că este eronată încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal din motiv că ultimul nu avea intenția de a aplica lovituri cu bara telescopică și doar a arătat-o pentru a aplana conflictul, or, calificarea conform art. 287 alin. (3) Cod penal se face și atunci când făptuitorul doar a încercat să aplice arma sau obiectele aplicate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În același context, instanța de apel a enunțat că este irelevant dacă inculpatul Pantea Valentin s-a deplasat sau nu de lângă mașina sa cu ranga metalică, sau să se fi îndreptat cu ranga telescopică spre Ghemu Iurii sau Ghemu Dionis, atât timp cât însăși faptul, că inculpatul a scos ranga metalică și a ridicat-o în sus, fapt confirmat și prin declarațiile inculpatului, denotă incontestabil intenția acestuia de a o folosi în vederea amenințării cu aplicarea violenței.

A fost apreciat critic și motivul invocat că, partea vătămată Ghemu Dionis nu și-a continuat deplasarea spre locul unde se afla tatăl său, or, era posibilitate de a trece unul pe lângă altul. În acest sens, instanța de apel a reținut că nici inculpatul, dacă avea posibilitatea de a trece cu automobilul de partea vătămată Ghemu Dionis, nu a făcut-o, ci a stopat automobilul său concomitent cu partea vătămată, după care a coborât și inculpatul din automobil și a aplicat lovituri lui Ghemu Dionis.

Totodată, faptul că partea vătămată Ghemu Dionis nu și-a continuat deplasarea spre locul unde se afla tatăl său și nu a solicitat intervenția poliției, nu denotă intenția părții vătămate de a iniția un conflict, având în vedere că din probele cercetate s-a dovedit contrariul, că anume inculpatul, după ce a coborât din automobil, s-a apropiat de Ghemu Dionis și i-a aplicat mai multe lovituri acestuia.

Declarativ a fost considerat și argumentul că prima instanță eronat a constatat faptul că Pantea Valentin nu a fost agresat, întrucât, în acest sens, s-a reținut că în timp ce lovea părțile vătămate, inculpatul s-a și ales cu careva excoriații, ceea ce se explică prin faptul că părțile vătămate se apărau, ce s-a și dovedit în ședința de judecată prin explicațiile atât a părților vătămate, cât și a martorilor Morcov Oleg, Pascari Evghenii, Covașniuc Valeriu, Boubătrîn Serghei.

Cu referire la apelul avocatului Polivenco Victor în numele părților vătămate Ghemu Iurii și Ghemu Dionis, care a contestat sentința în latura blândeții pedepsei, instanța de apel l-a respins, considerând că prima instanță corect a apreciat măsura acesteia, ținând cont de gradul de pericol social al faptelor săvârșite, personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, just apreciind că nu este rațional ca ultimul să execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de normele legii penale considerându-se corect și legal de a dispune în limitele legii suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului Pantea Valentin, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către avocatul Polivenco Victor în numele părților vătămate Ghemu Dionis și Ghemu Iurii, prin care, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, apărarea invocă blândețea pedepsei, și anume, că instanța de apel, menținând sentința primei instanțe prin care inculpatului, pentru infracțiunea comisă, i-a fost stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, prin prisma art. 90 Cod penal, a ignorat prevederile art. 16, 61, 75, 76 Cod penal, inclusiv faptul că, la caz, sunt două părți vătămate, inculpatul nu a restituit benevol prejudiciul cauzat acestora și nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate.

5.1. În recursul declarat de către inculpatul Pantea Valentin, invocându-se temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul indicând motive similare celor din cererea de apel, expune că, instanța de apel, examinând cauza, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către partea apărării, admitând, astfel, erori grave, iar decizia atacată este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Mai mult, a subliniat că instanța de apel, la emiterea deciziei, a luat o poziție unilaterală și vădit părtinitoare, întemeindu-și în mod eronat constatările și concluziile în exclusivitate pe declarațiile contradictorii ale părților vătămate și martorilor acuzării.

Suplimentar, a menționat că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de huliganism, prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, or, faptul că în

acțiunile inculpatului nu se conțin elementele constitutive ale acestei infracțiuni rezultă chiar din declarațiile părților vătămate și martorilor acuzării. La fel, indică că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită conform art. 287 alin. (3) Cod penal. Astfel, conchide că decizia instanței de apel cuprinde evaziv și neclar motivele pe care se întemeiază soluția.

5.2. La recursurile declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, menționând că soluția instanței de apel este întemeiată și legală, acțiunilor inculpatului fiindu-le dată o încadrare juridică corectă în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse echitabile.

6. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform dispozițiilor art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept, într-un complet din trei judecători, prin încheiere, să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

6.1. Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Pantea Valentin.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către inculpat, se atestă că titularul acestuia, deși invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă, în esență, critică soluția instanței de apel din considerentul că instanța de apel greșit a încadrat acțiunile sale în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Verificând decizia instanței de apel prin prisma încălcării invocate de către inculpat, completul de judecată constată că astfel de încălcare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, din considerentele ce urmează a fi expuse.

Întru fundamentarea soluției adoptate, completul de judecată constată că, în acord cu prevederile art. 384 alin. (3), 414 alin. (1), (5), art. 417 alin. (1) pct. 8), Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza tuturor probelor administrate din dosar, drept urmare, decizia instanței de apel cuprinde raționamente care au dus la respingerea apelurilor declarate, cu menținerea sentinței de condamnare.

Așadar, cu referire la criticile invocate de către inculpatul Pantea Valentin precum că *în acțiunile sale nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal*, instanța de recurs menționează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră *calificare a infracțiunii* determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În continuarea expunerilor sale, completul de judecată reține că prin *„neîntrunirea elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs

condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea), însă, în cauza deferită judecării o atare încălcare nu a fost admisă de către instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Prin urmare, opozabil celor susținute de către recurent, instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește, în afara oricărui dubiu, comiterea infracțiunii de huliganism agravant.

Pe această linie de considerente, urmează a fi subliniată temeinicia concluziilor instanței de apel vis-a-vis de pretinsa lipsa a intenției inculpatului de a aplica lovituri părților vătămate cu bara telescopică, cu mențiunea că *”calificarea conform art. 287 alin. (3) Cod penal se face și atunci când făptuitorul doar a încercat să aplice arma sau obiectele aplicate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății. Art.287 alin. (3) Cod penal trebuie aplicat și atunci când „amenințarea cu aplicarea violenței” este o manifestare a încercării de aplicare a armei sau a obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății. Astfel, însăși faptul că inculpatul a scos din husă bara telescopică și a ridicat-o în sus dovedește intenția acestuia de a o folosi și de a demonstra superioritate prin influența psihologică asupra părților vătămate, circumstanță care pe deplin se încadrează în acțiuni de „amenințare cu aplicarea violenței” prin încercarea de aplicare a armei sau a obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății”*.

Drept consecință, în urma verificării materialelor cauzei, completul de judecată, constată că instanța de apel, la judecarea apelurilor, a respectat prevederile art. 413, 414 Cod de procedură penală. Or, instanța de apel audiind participanții la proces, examinând probele administrate de către prima instanță, inclusiv cele suplimentare, invocate de către părți în instanța de apel, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, menționând, în acest sens, următoarele probe: declarațiile părților vătămate Ghemu Iurii, Ghemu Dionis, declarațiile martorilor Covașniuc Valeri, Pascari Evghenii, Morcov Oleg, declarațiile inculpatului Pantea Valentin, precum și procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 27 mai 2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202238D0065 din 13.06.2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202238P0131 din 13.06.2022, raportul de expertiză judiciară nr. 202202D1043 din 15.08.2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202202D1044 din 27.07.2022; procesul-verbal de ridicare, în baza căruia de la Ghemu Dionis au fost ridicate hainele în care era îmbrăcat el, cât și Ghemu Iurii; procesul-verbal de examinare din 07.07.2022; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.06.2022, cu anexă plan cadastral.

Cât privește argumentul recurentului că *instanța de apel, la emiterea deciziei, a luat o poziție unilaterală și vădit părtinitoare, întemeindu-și în mod eronat*

constatările și concluziile în exclusivitate pe declarațiile contradictorii ale părților vătămate și martorilor acuzării, instanța de recurs reiterează că este neîntemeiat, fiind lipsit de substrat factologic. Or, analizând materialele cauzei, se constată că părții apărării i s-a oferit un tratament egal, fără existența unor discriminări a părților pe parcursul desfășurării întregului proces penal, fiind audiați atât martorii acuzării, cât și cei ai apărării, declarațiile cărora au fost supuse verificării și analizei de către instanțele de judecată, fiind creat un echilibru între apărare și acuzare în aria colectării și prezentării probelor, astfel nefiind încălcată egalitatea armelor între părți.

Reieșind din baza factologică expusă mai sus, se conchide că corect instanța de apel a menținut condamnarea inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, mai mult, instanța de recurs se raliază celor expuse în partea descriptivă a deciziei atacate în vederea motivării acestei soluții. De altfel, completul de judecată constată că concluziile la care au ajuns instanțele privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată.

Subsecvent, completul de judecată mai reține că criticile formulate de recurent în recursul declarat, au format deja obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința inculpatului Pantea Valentin în instanța de apel și, cărora instanța de judecată ierarhic inferioară, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea judecătorească adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

În acest punct de analiză, instanța de recurs consideră relevant de a reitera că, prin motivarea deciziei, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții Europene, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Pe cale de consecință, completul de judecată atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat de către inculpatul Pantea Valentin, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele părților vătămate Ghemu Dionis și Ghemu Iurii.

Din conținutul cererii de recurs, instanța de recurs reține că, în esență, recurentul, făcând trimitere la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea parțială a hotărârii instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, la caz, nu a fost individualizată corect pedeapsa în privința inculpatului prin aplicarea față de acesta a instituției suspendării condiționate a pedepsei.

În același timp, se notează că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, precum și cu încadrarea

juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului Pantea Valentin, respectiv, în această parte, completul de judecată nu se va expune.

Așadar, verificând actele cauzei, raportat la alegațiile apărătorului în numele părților vătămate, instanța de recurs găsește vădit nefondate criticele acestuia în partea ce ține de individualizarea greșită a pedepsei penale aplicate față de inculpatul Pantea Valentin, această concluzie rezultând din însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal de legislator, potrivit căruia pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Totodată, se menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă.

În cauza deferită judecării, se constată că prin sentința primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul Pantea Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

După care, legalitatea și temeinicia sentinței în baza apelului depus de către avocatul Polivenco Iurii în numele părților vătămate Ghemu Iurii, Ghemu Dionis, a fost verificată de instanța de apel, care a statuat asupra corectitudinii acesteia, menținând-o în vigoare, fără careva modificări. Adică, criticele în partea ce ține de solicitarea de a exclude art. 90 Cod penal, au fost respinse, ca nefondate. Având în vedere că critici similare sunt invocate și la etapa judecării prezentului recurs, completul de judecată, în subsidiar, verificând în această parte hotărârea contestată, enunță că soluția instanțelor de fond privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută în vigoare.

De altfel, în speța dată, instanța de apel, a dat răspuns deja la toate argumentele invocate de către avocatul Polivenco Victor în numele părților vătămate în vederea motivării soluției de respingere a solicitării privind neaplicarea față de inculpat a suspendării condiționate a executării pedepsei.

Tot aici urmează a se menționa că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Subsecvent, se specifică că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Respectiv, completul de judecată remarcă că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz s-a realizat.

În speța dată, instanța de recurs reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, iar, toate acestea privite în cumul i-au permis instanței de apel de a conchide că corectarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de acesta a unei pedepse cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 3 ani.

În general, rezultatul principal al aplicării acestei pedepse constă în aceea că, deși pedeapsa definitivă nu a fost pusă în executare, ea devine dependentă de comportamentul exemplar de care trebuie să dea dovadă inculpatul, pe perioada termenului de probațiune, în caz contrar va fi anulată suspendarea ei și se va dispune executarea reală.

Din atare considerente, completul de judecată găsește neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de recurs în partea revendicării de a exclude art. 90 Cod penal și constată că concluzia instanței de apel privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de acesta a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Așadar, completul de judecată opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanțele ierarhic inferioare și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatului o sancțiune proporțională faptei comise, motiv din care dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele părților vătămate Ghemu Dionis și Ghemu Iurii, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Polivenco Victor în numele părților vătămate Ghemu Iurii, Ghemu Dionis, și de către inculpatul Pantea

Valentin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe **Pantea Valentin** xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscurtă Igor

Daguța Sergiu